

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182611648/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

En Mand, som sad ved Siden af Varten, og i hvis Ansigt en Lavater, naar han ikke var i en fri Republik, vilde anden Gang have dovet paa at finde Stomager-Duocamenter, afbrød denne Samtale og med en fattigt Smil henvendte sig til sin Herre med dette Svørgsmaal: „Hvorledes gaar det med den nye Pant?“ — „Net vel,“ svarede sin Herre med en vigtig Mine, „om et Aars Tid haaber vi, at den skal blive færdig.“ — „Der bliver vel“, svurgte Stomageren videre, „Nore brandfrie Kjeldere, før at bevare de mange stjernebanko-Sedler fra en uafkommende ulykkelig Tidsvaade? Benge man man ikke svøge med, siger det gamle Ordsprog: man man være forsom med dem, og med ingen Stags Penge mere end med Bankosedler. Det kan ikke saa let ske, at man i Norge tænder sin Pibe ved en Krone eller Rigsort, som ved en Rigsbalerfeddel: og naar vi ingen Sedler havde haft, saa havde den stakkels Vonde, der vidende end en Hundrebalersfeddel op i en Pundefage, nu været en Kapitalist.“

„Det er endda kun den mindste Hare, man er underkastet med disse Pavisvænge,“ sagde Varten; „ingen haar større Hare end jeg og mine Pige for at miste vores Velskab af Mangel paa smaa Kont. Enhver brav Mand ufortalt, som søger mit Hus, saa véd jeg bedst selv, hvor stor Skade jeg lider ved dem. Naar en Mand en Aften har fortæret en ti til tolv Skilling hos mig, og jeg ikke strax kan begå en Seddel, saa maa jeg skrive det paa Bjælken; derved glemmes meget, og jeg er ikke af den Tankemaade, at jeg kan tage min Opregning en anden Gang; jeg er alt for ærlig imod mine Gæster, saa det snar er endog til min egen Pung, og om det, imod min Vilje, en eller anden Gang kunde hændes sig, at jeg skrev en Streg for meget, da er det sandelig ikke min Skyld, naar det sker ved Folk, som kan betale strax. At jeg dertil imod iblandt skriver en Streg mere paa en fattig, det tror jeg er meget billigt og tilladeligt, thi først ere de fattige saa nøje.“

Lavater, den berømte schweiziske Fysionom, Fort. af Bæret „Anthropologische Fragmente“ I—IV, 1775—78.